

Motto: Ježíš jako dobrý pastýř položil svůj život za ovce a vede je k životu v hojnosti

Biblický text: Jan 10,1-18¹

„Amen, amen, pravím vám: Kdo nevchází do ovčince dveřmi, ale přelézá ohradu, je zloděj a lupič. Kdo však vchází dveřmi, je pastýř ovcí. Vrátný mu otvírá a ovce slyší jeho hlas. Volá své ovce jménem a vyvádí je. Když je má všechny venku, kráčí před nimi a ovce jdou za ním, protože znají jeho hlas. Za cizím však nepůjdou, ale utečou od něho, protože hlas cizích neznají.“ Toto přirovnání jim Ježíš řekl; oni však nepochopili, co tím chtěl říci. Řekl jim tedy Ježíš znovu: „Amen, amen, pravím vám, já jsem dveře pro ovce. Všichni, kdo přišli přede mnou, jsou zloději a lupiči. Ale ovce je neposlouchaly. Já jsem dveře. Kdo vejde skrze mne, bude zachráněn, bude vcházet i vycházet a nalezne pastvu. Zloděj přichází, jen aby kradl, zabíjel a ničil. Já jsem přišel, aby měly život a měly ho v hojnosti. Já jsem dobrý pastýř. Dobrý pastýř položí svůj život za ovce. Ten, kdo není pastýř, kdo pracuje jen za mzdu a ovce nejsou jeho vlastní, opouští je a utíká, když vidí, že se blíží vlk. A vlk ovce trhá a rozhání. Tomu, kdo je najat za mzdu, na nich nezáleží. Já jsem dobrý pastýř; znám své ovce a ony znají mne, tak jako mě zná Otec a já znám Otce. A svůj život dávám za ovce. Mám i jiné ovce, které nejsou z tohoto ovčince. I ty musím přivést. Uslyší můj hlas a bude jedno stádo, jeden pastýř. Proto mě Otec miluje, že dávám svůj život, abych jej opět přijal. Nikdo mi ho nebere, ale já jej dávám sám od sebe. Mám moc svůj život dát a mám moc jej opět přijmout. Takový příkaz jsem přijal od svého Otce.“

V dnešním textu můžeme vidět obraz Ježíše jako pastýře a lidí jako ovcí. Ve starověkém Izraeli představoval ovčinec ohradu z kamenů s dírou pro dveře, kde však dveře nebyly, ale sám pastýř seděl ve dveřích a hlídal ovce. On sám se stával dveřmi. Hlídal, aby se divoká zvěř nedostala do ovčince a aby ovce neutekly vně ohrady do nebezpečí. Pastýř byl také dveřmi pro ovce a představoval tak bezpečí. Ježíš na sebe bere obraz pastýře, který umožňuje ovcím bezpečný život.

Z textu lze pozorovat, že mezi pastýřem – tím dobrým – a jeho ovcemi je vztah. Zatímco mezi špatným pastýřem a ovcemi vztah není. Dobrému pastýři jde o ovce, špatnému pastýři jde o výplatu. Špatný pastýř nechce riskovat nic, kde by mohl přijít k újmě. Naopak dobrý pastýř riskuje vše, aby se ovce měly dobře a byly v bezpečí.

Zaměřil jsem se na 3 atributy dobrého pastýře:

a) Vchází dveřmi – je známý, stádo ho zná a očekává. Nemusí někde pokoutně přelézat ohradu jako zloděj.

b) Zná se důvěrně s ovcemi - ovce slyší jeho hlas (znají ho) a on ovce volá jménem – také je zná. Všechny. Včera jsem běžel maraton na horách a viděl jsem stádo snad 100 ovcí, možná i více. Nevím, zda pastýř měl každou ovci pojmenovanou (nejspíše ne a ani neznám tolik jmen pro ovce☺), ale Ježíš každou ovečku (každého člověka, i tebe) zná jménem.

c) Ovce vyvádí a kráčí před ovcemi – dobrý pastýř to myslí s ovcemi dobře a dělá pro to maximum. Ovce nenahání s holí, ale jde před nimi – to znovu ukazuje na důvěrný vztah ovcí ke svému pastýři. Ale ostatně i důvěrný vztah pastýře k ovcím. Ježíš nám lidem dává svobodu v putování za ním. Jako ovce můžeme kdykoli odbočit a ztratit se – a z vlastní zkušenosti mohu říct, že toho „využívám“ docela často.

DOBŘÝ PASTÝŘ PRO SVÉ OVCE POLOŽÍ I TU NEJVYŠŠÍ OBĚŤ – VLASTNÍ DUŠI = ŽIVOT.

Ježíš za nás (hříšné) lidi položil život – zcela dobrovolně, nenuceně – i když každý z nás byl (či je) neposlušnou ovcí. Nemusel to dělat, ale on chtěl, abychom měli život, a to život v hojnosti. My lidé

---

¹ Bible 21 (www.bible.net.cz)

jsme se minuli cílem (hřích) a za to je smrt (obrazně ovce spadne ze skály a zabije se). Bůh, Ježíš Kristus si však nepřál naši zkázu, naši smrt – na rozdíl od zloděje, který přichází, jen aby kradl, zabíjel a ničil.

ON (JEŽÍŠ) PŘIŠEL, ABYCHOM MĚLI ŽIVOT A MĚLI HO V HOJNOSTI (nejde v prvé řadě o materiální stránku), ale abychom prožili život, který má pravý smysl, jasný směr, neotřesitelnou naději a pokračuje i po smrti. To je důvod mu za jeho oběť pro nás děkovat a nechat se jím vést, i když terén je často těžký, i když hrozí nebezpečí od divé zvěře. Ježíš je ale ten nejlepší pastýř, kterému stojí za to důvěřovat – jeho lásku k nám dokázal na kříži, kde umřel místo nás, místo mě. Konečně život opět přijal (smrt jej nemohla zastavit, protože sám byl bez hříchu) – tak mocný je – překonal smrt a uvedl nás do života, který nekončí. Je na každém z nás, zda jako ovce půjdeme vstříc životu v hojnosti za Pastýřem, který nás miluje, nebo zvolíme vlastní cestu a jako neposlušné ovce vyrazíme vstříc (smrtnému) nebezpečí.